

Afstand paa dette Punkt, og ønskede nok at komme til en Forhøielse af Telegrafvæsenets Indtægt; og deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem; det var ønskeligt. Vi forsøgte i Fjor at naae noget Saadant ved at foreslaa andre Taxter, blandt Andet ogsaa ved at sætte Præmie paa Besparelsen af Ord, men det ærede Udvalg vilde ikke slutte sig dertil. Nu ønsker man at gaa en anden Vej, og den Vej, man har antydet for mig, er den, at man ønskede en Grundtaxt og saa forresten en vis Betaling for Ordene. Med Hensyn til dette skal jeg sige, at jeg ikke tror, at man let vil komme til en Grundtaxt, naar det er Hensigten, da det er ubekvemt i flere Retninger, idet det vil give komplicerede Beregninger saavel for dem, som skulle telegrafere, som ogsaa for det Personale, der skal modtage Telegrammer. Mit Hovedargument er imidlertid det, at det intet Sted har kunnet trænge igjennem, og at man paa de Steder, hvor man har haft en Grundtaxt, atter har opgivet den. Det er saaledes Tilfældet, at baade det tyffe, det nederlandste og det belgiske Telegrafvæsen har haft en saadan, men atter har opgivet den, og det er dog ikke nogen stærk Spore til at gaa den Vej, som Udvalget har foreslaaet. Iøvrigt skal jeg være ganske villig til at forsøge paa Forhandlinger med Udvalget og det andet Thing for at komme til Enighed, og jeg anser det ogsaa for muligt at komme til andre Taxter end dem, jeg i Fjor tillod mig at foreslaa, ligesom ogsaa at komme til en noget anden Beregning for Pressetelegrammer. At fastholde en Minimumstaxt, og for Pressetelegrammer særlig at indrette det saaledes, at de lange Telegrammer blive billigere, er jo egentlig det, der har Interesse for Pressen og Offentligheden, men saa maa man ogsaa give Afstald paa Præmie paa ganske korte Telegrammer. Jeg skal imidlertid inden næste Behandling af Finantsloven formulere Noget i den Retning og konferere derom med de Herrer.

Maaske jeg først maa besvare et Par af de mindre Spørgsmaal og udtale mig om dem, for senere at tage de to større Spørgsmaal, som have foreligget, til Behandling. Det ene er om Sneeskærme, med Hensyn til hvilke den ærede Ordfører ønskede, at der skulde gives de Bedkommende Erstatning, fordi det ikke i sin Tid var for-

udsat, at de vilde faae Sneeskærme paa deres Jord. Jeg har udtalt mig saavel i Fjor som i Aar i Udvalget om Forholdet, og jeg kan godt erkjende, at der er noget Ubilligt deri, men jeg ser ikke, hvorledes Erstatningen skal gives, om det skal ske ved en aarlig Godtgjørelse eller paa anden Maade ved Taxation ad Frivillighedens Vej. Jeg ser ikke rettere, end at der maa finde en Expropriation til Brug Sted. Jeg er sikker paa, at det ikke kan nytte at reise Forhandlinger med Lodseierne i saa Henseende da vi have sikker Erfaring for, at de Fordringer, der stilles, naar vi ville kræve navnlig smalle Jordstrimler afstaaede, ere ganske urimelige. Jeg skal benytte Leiligheden til at bemærke, at jeg med Hensyn til to Stationsanlæg, af hvilke det ene allerede er blevet bevilget i Fjor og det andet foreslaas bevilget i Aar, nemlig henholdsvis Ringsted og Standerborg, heller ikke vil kunne komme igjennem uden Expropriation. Nu siger den ærede Ordfører, at saa kunne vi for hvert enkelt Tilfælde indføre Expropriation, saa kan Ministeren komme og bede om Expropriation i hvert enkelt Tilfælde. Men det ærede Medlem veed jo godt, hvorledes Uenigheden mellem det ærede Udvalg og mig staar. Den bestaar i, at jeg finder det ganske urigtigt, at man ikke vil give Jernbanevæsenet almindelig Afgang til Expropriation ogsaa for Udvidelser og deslige, medens Udvalget vil indskrænke det til nye Anlæg. Naar de Herrer ville give mig en saadan Expropriationslov eller medvirke til, at en saadan kan komme i Stand, skal jeg være villig til at tage adskillige Ting op. Endelig udtalte den ærede Ordfører sig om Genen ved de mekaniske Spærbomme. Den kan jeg ogsaa indrømme er til Stede, naturligvis i forskjelligt Omfang, og det kan vist paa Steder være ønskeligt at faae en Omordning, men det er jo kun et pekuniært Spørgsmaal; det betinger nye Bogterhuse og nye Bogtere, naar man skal afskaffe saadanne Spærbomme og give Overtjørslerne til Bevogtning af en bestemt Mand. Nu er det saaledes, at en Bogter har 2 Overtjørslere at bevogte, og at den ene af disse lukkes ved mekanisk Hjælp. Det kan være, at der i nogle Tilfælde ingent Ulemper er derved, men i andre Tilfælde kan det være forbundet med virkelige Ulemper, og jeg skal tage Spørgsmaalet under Overt